
Politické strany na Slovensku

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Stanislav Hoferek</u>	<u>Greenie knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-ND</u>	<u>Prvé (2019)</u>	<u>001100</u>

O knihe

Aké politické strany sú na Slovensku? Koľko ich je? Aké sú ich ciele? Najlepším spôsobom, ako si urobiť poriadok, je poznať všetky. Každého jedného poslanca, každý detail, vedieť všetko o všetkom. Táto kniha je krátkym a veľmi subjektívnym zhrnutím všetkých zaujímavých politických strán, ktoré majú možnosť prekonať 5% hranicu. Celá kniha by sa dala považovať za krátke blogové príspevky o štrnástich stranách.

Okrem krátkeho a stručného popisu v knihe nájdete tiež niečo o fanúšikoch každej strane i to, čo je rovnako dôležité ako opis – s kým sa dokážu dohodnúť? Malým bonusom je mimoriadne subjektívne zhodnotenie každej strany tým najjednoduchším systémom. Od príjemnej jednotky po úplne nedostatočnú.

Obsah

Politické strany na Slovensku.....	1
O knihe.....	2
Obsah.....	3
Dobrá voľba.....	4
KDH.....	5
KSS.....	7
ĽSNS.....	8
Most-Híd.....	10
OLANO.....	11
PS/Spolu.....	12
SaS.....	13
Sme rodina.....	14
Smer.....	15
SMK.....	17
SNS.....	18
Vlast'.....	20
Za ľuďi.....	22
Malé strany.....	24

Dobrá voľba

Popísať stranu Dobrá voľba je relatívne jednoduché. Jej zakladateľ, Tomáš Drucker, je populárny politik. Napriek tomu, že nejakú moc mal len veľmi krátky čas ako minister. V tejto pozícii urobil veľmi málo, z pohľadu jeho kritikov. Neodvolal ľudí, ktorých mal odvolať – zatiaľ čo on sám tvrdí, že nemohol urobiť viac. Dobrá voľba je strana, v ktorej sú aj známejší ľudia. Sám Tomáš Drucker bol v strane Smer, Katarína Cséfalvayová v Most-Híd a podobne. Nejde tak o začiatočníkov. Veľká kritika je hlavne za to, že strana slúži ako „Smer s ľudskou tvárou“. Napriek tomu, že má bližšie k Pellegrinimu než k Ficovi, ide o veľmi mladú stranu, ktorá má veľa sľubov a zatiaľ málo výsledkov.

Strana nemá veľa fanúšikov a tých, ktorých má, nemožno považovať za extrém. V komentároch sa často stretávajú rôzne názory, ktoré preberajú možné partnerstvo Dobrej voľby a Smeru a SNS.

Partnerstvá Dobrej voľby sú trochu neurčité. Väčšina demokratických pravicových strán odmieta Tomáša Druckera a jeho stranu. V diskusiách medzi Druckerom a inými politikmi často dochádza ku konfliktom, čo je na stranu, ktorá hlása toleranciu, veľmi zvláštne.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 3

Kresťansko-demokratické hnutie je stálicou slovenskej politiky. Napriek tomu, že sa viaceré veci a hlavne osobnosti v hnutí zmenili, základné piliere sú stále rovnaké. KDH je zamerané na kresťanstvo, tradičné hodnoty, rodinu a striktné dodržiavanie pravidiel. Ide o typickú konzervatívnu stranu. Jej výhoda je to, že má stálu podporu tak v mestách, ako aj v obciach. V roku 2016 sa hnutie nedostalo do parlamentu. Jeden z dôvodov je aj ten, že väčšina schopnejších politikov od KDH odišla do iných subjektov, prípadne sa presunuli mimo politiku. Od KDH stále niekto odchádza a to predovšetkým umiernenější kresťania. To, čo ostáva, sú často veľmi fanatickí ľudia, ktorí netolerujú iné názory a nedokážu sa dohodnúť na rozumných kompromisoch. Niektorí členovia a veľká časť sympatizantov je naviazaná na pro-life agendu. Sú tak proti interrupciám, rozumnej sexuálnej výchove, plánovaniu rodičovstva a podobne. Niekedy tak, že majú rovnaký názor ako fašisti. Namiesto hľadaniu chýb v sebe hľadajú chybu v iných a považujú sa za jediné správne riešenie, aj keď často smerujú skôr do temného stredoveku než do budúcnosti. Na druhej strane sa nový predseda, Alojz Hlina, v niektorých prípadoch postavil proti Aliancii za rodinu a iným skupinám, ktoré nerešpektujú ľudské práva a šíria strach a nenávisť.

Fanúšikovia KDH sú tak, ako členovia, veľmi silno veriaci. Predovšetkým ľudia, ktorí dajú prednosť kresťanskému pohľadu pred akýmkoľvek iným pohľadom. Nemusí ísť o ekonomických expertov, ale v otázkach viery majú jasno a nemajú najmenší dôvod svoj pohľad prehodnocovať. V komentároch sú často skôr umiernení, pokiaľ ide o ekonomické témy. Pokiaľ ide o rodinu, vieru či ľudské práva, okamžite vytvárajú dlhú diskusiu, v ktorej sa dá veľmi ľahko stratiť.

KDH odmieta spoluprácu so Smerom, s fašistami či s národníkmi. Podpisuje zmluvy o neútočení so stranami PS/Spolu a Za ľudí, pričom majú možnosť vychádzať relatívne dobre aj s ostatnými pravicovými stranami. Častým zameraním na ultra extrémne konzervatívne myslenie môžu ohroziť akúkoľvek rozumnú vládu.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 2-

Dobre popísať aktuálnu KSS je trochu náročné. Ide o typickú stranu, ktorá čerpá z dávnej minulosti. Jej sympatizanti sú tak niektorí dôchodcovia, ako i mladí ľudia, ktorí si príliš idealizujú komunizmus. Často ide o ľudí, ktorí si pamätajú komunizmus v rokoch, keď bolo lacné bývanie a potraviny, ale nepamätajú si násilné zaberanie pozemkov, posielanie ľudí do uránových baní či znemožnené podnikanie a cestovanie. Veľkým idolom je Gustáv Husák, ktorý je celkovo považovaný za skôr negatívnu postavu našej minulosti. Aktuálne KSS nemá žiadnu známú osobnosť a nemajú tiež žiadneho experta na akékoľvek ministerstvo. Navyše je nemožné, aby sa táto strana dostala do parlamentu, pretože má vo svojom politickom spektre silného konkurenta – Smer.

Fanúšikovia KSS v podstate neexistujú, tak ako rozumný program strany. Zvlášť, kvôli silnej konkurencii. Znamená to tiež to, že v porovnaní so Smerom má moderné KSS minimum škandálov.

Ťažko povedať, s kým by KSS mohlo vládnuť. Najpravdepodobnejší spojenci sú strany ako Smer, SNS, ĽSNS a Vlasť. Čiže strany, ktoré patria medzi menej demokratické a dávajú prednosť autokracii alebo otvorenému porušovaniu akýchkoľvek ľudských práv.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 4

Ľudová strana Naše Slovensko je projekt Mariana Kotlebu. Preto sa jej často hovorí aj Kotlebovci. Nieto divu, Marian Kotleba je jediný známejší politik. Možno spomenúť Milana Uhríka, ktorý je známy tým, že nie je historik (alebo čokoľvek iné), Milana Mazureka, ktorý dokázal len hádzať kamene po cudzej rodine či poslanca Krupu, ktorý vďaka vypatlaniu z konšpiračných stránok považoval za rozumné zobrať do parlamentu zbraň. Vlastne ešte je známy ich europoslanec Radačovský, ktorý je síce uznaný vinný ako drogový diler, ale ublížil Kiskovi. Tak je pre tých najmenej inteligentných považovaný za hrdinu. ĽSNS v sebe spája fašizmus, tvrdý nacionalizmus a obyčajnú ľudskú nenávisť, prezlečenú do ľudskejšej podoby. Čisto z dôvodu, že fingovanou zmenou správania získavajú viac hlasov. Len malá časť sú skutočne neonacisti. Zvyšok sú ľudia, ktorí sú natoľko hlúpi, že si myslia, že ĽSNS vyrieši problémy s menšinami, nezamestnanosťou alebo neexistujúcimi problémami. Kotlebova strana je braná ako kresťanská, i keď niektorých jej členov vyhodili z cirkvi. Zároveň ako konzervatívna, aj keď s ňou nechce mať žiadna konzervatívna strana nič spoločné. Nemá odborníkov na akúkoľvek oblasť a často sa venujú len svojim návrhom, nie návrhom ostatných strán. V snahe o čo najlepší volebný výsledok radi hádžu špinu na všetkých ostatných, s výnimkou ďalších strán, ktoré sa tiež zviditeľnili hlavne strašením migrantmi. ĽSNS je tiež strana ľudí, ktorí myslia A, povedia B a urobia C. Milujú režim Jozefa Tisa, pred voľbami milujú ZSSR či Putinovo Rusko a zároveň tvrdia, že oni nie sú fašisti a fašistami sú všetci ostatní. Demokraciu neuznávajú, tak ako Európsku Úniu či NATO, ale aj tak zneužívajú nedostatky demokracie a majú dvoch úplne neschopných europoslancov. Nechcú NATO, ale chcú dať milióny na zbrojenie – proti našim spojencom. Zároveň chcú bojovať proti nezamestnanosti tak, že nebudú počúvať nikoho, kto sa do zamestnanosti a možností pracovného trhu vyzná.

Fanúšikov ĽSNS je veľmi ľahké spozorovať. Často si dávajú logo strany do profilov a majú problémy s používaním materinského jazyka. Veľmi často tiež spájajú skutočné problémy s nezmyslami a miešajú hrušky s jablkami a avokádom. Ich typický prejav je hodenie viny na niekoho iného s tým, že oni sami sú bez viny.

Napriek tomu, že po voľbách v roku 2016 nemali s kým spolupracovať a boli vyhradení do opozície, čoraz častejšie hlasujú spolu so Smerom a SNS. Väčšina strán odmieta spoluprácu s ĽSNS, dokonca aj tie strany, ktoré sú ochotné spolupracovať so stranou Smer.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 5 (a povinne ostať po škole a doniesť 10 čokolád triednej učiteľke ako ospravedlnenie)

Most-Híd

Most-Híd je strana, ktorá vznikla odštiepením od SMK. Na rozdiel od SMK je viac zameraná na toleranciu, proeurópsky prístup a má tiež veľa slovenských voličov. Vláda so Smerom a SNS je však pre túto stranu devastačná a jej predseda, Béla Bugár, sa nezachoval vždy ako charakter. Namiesto toho, aby Most opustil koalíciu tak, ako to niekoľkokrát sľuboval, vždy zotrval a len sa tváril znepokojene. Znamenalo to veľký odliv voličov a šanca, že sa znovu dostane do parlamentu, je stále nižšia. Predovšetkým preto, že zaujímavé osobnosti slovenskej i maďarskej národnosti z Mostu postupne odišli. Aktuálne táto strana nemá čo ponúknuť a maďarská menšina tak pravdepodobne bude bez zastúpenia v ďalších voľbách.

Pre veľký odliv hlavne slovenských voličov je čoraz ťažšie nájsť fanúšikov Mostu na internete. Väčšina diskusií je v maďarskom jazyku a v južných okresoch. Predseda strany je známy hlavne ako „Harakter“ a práve toto slovo sa v diskusiách spomína najčastejšie.

Ďalšie pôsobenie v slovenskej politike je málo pravdepodobné. Most je strana, ktorá vládla spolu s ostatnými stredopravými stranami, ako i so Smerom a SNS. Má však konflikty s pravicovými stranami, ktoré považujú pôsobenie Mostu spolu so Smerom za zradu. Predovšetkým je problém medzi Bugárom a Matovičom.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 3

OL'ANO

Obyčajní ľudia a nezávislé osobnosti, alebo skrátene OL'ANO, je predovšetkým projekt Igora Matoviča. Presne toho človeka, ktorý dokázal najrôznejšie mafiánske praktiky, odhalil nejednen zločin a zároveň poctivo podnikal a odvádzať z toho veľkú daň. Toto hnutie je mimoriadne zaujímavé aj tým, že do každých volieb pozháňa zaujímavé osobnosti, ktoré majú čo ponúknuť. Na druhej strane, OL'ANO prinieslo aj sporných či vyslovene zlých ľudí, ako je napríklad Štefan Kuffa. Navyše ide čoraz viac o konzervatívne hnutie, čo z neho robí priameho konkurenta pre ostatné konzervatívne strany. To odlákalo veľkú časť skôr liberálnejších voličov. OL'ANO je tak na hranici zvoliteľnosti. Možno i preto, že od hnutia stále niekto odchádza. Najväčšou stratou je Veronika Remišová, ktorá odišla do strany Za ľudí. V OL'ANO nedostala možnosť stať sa priamou členkou hnutia, tak ako mnohí ostatní. OL'ANO má len 4 členov, vrátane Igora Matoviča. Poslanci hnutia majú blízko k spornej organizácii Aliancia za rodinu, ktorá je pre liberálneho i umierneného konzervatívneho človeka neprijateľná.

Zatiaľ čo OL'ANO je čoraz viac konzervatívne, ich voliči, aj keď je ich čoraz menej, sú často rozumní ľudia s dobrými argumentami, ktorým vadia hlavne mafiánske praktiky a očividné zlodejiny.

OL'ANO nepôjde do vlády so Smerom, SNS, ĽSNS a stranou Vlasť. Samotná osoba Igora Matoviča je veľmi sporná a pred voľbami bojuje s ostatnými o voličov. Čiastočne tak odmieta PS/SPOLU či Most. Najbližšie majú k strane SaS, a to je trochu zvláštne, keďže ide o spojenectvo konzervatívnej a liberálnej strany. Sám Igor Matovič bol na kandidátke SaS.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 2-

Koalícia strán Progresívne Slovensko a SPOLU je zaujímavým experimentom. Ide o nové strany, ktoré sú zložené tak z úplných nováčikov v politike, ako aj zo skúsených politikov. Nejde o jednu stranu, ale o dve. Zatiaľ čo Progresívne Slovensko je viac liberálna strana, Spolu je umiernená konzervatívna strana. Nájdeme v nej Miroslava Beblavého, ktorý patrí medzi dlhodobo najaktívnejších politikov s najväčším počtom zmien v zákonoch, ako i Jozefa Mihála. Ten je špecialistom na dane a sociálne programy. Z Progresívneho Slovenska možno spomenúť napríklad Michala Trubana, ktorý je IT špecialistom, alebo napríklad Michala Páleníka, experta na zamestnanosť. Napriek tomu, že ide o novú stranu, má už dve cenné víťazstvá – v prezidentských voľbách zvíťazila Zuzana Čaputová, zatiaľ čo v Euro voľbách získali 4 miesta. Pre porovnanie, Smer získal len jedno kreslo. V poslednom čase sa často spomína spojenie Michala Trubana a jeho prednášok, kde vysvetľoval, akým spôsobom sa dá prekonať lenivosť. V jednej z prednášok spomína drogy, na čo veľmi zareagovali hlavne tí politici a voliči, ktorí majú veľké problémy s alkoholom, ale nepovažujú každodenný alkohol za drogu. Podľa názorov niektorých politikov a politológov je PS ľavicové, čo znamená neustále porovnávanie s katastrofálnymi činmi, ktoré predvádza Smer.

Voliči a fanúšikovia PS/Spolu sú často tolerantní, opierajú sa o fakty a zaujímajú sa o práva menšín či žien. Často ide o mladých ľudí s vyšším vzdelaním, ktorí si uvedomujú, že väčšina problémov sa nedá vyriešiť zo dňa na deň.

PS/Spolu má svojich spojencov a blízkych spolupracovníkov v strane Za ľudí, s ktorými má veľa spoločných názorov. Blízko im je tiež KDĽ pod vedením Alojza Hlinu. Ak chcú vládnuť, musia sa dohodnúť aj s OĽANO a SaS, čo môže byť niekedy náročné. Hlavne preto, že v prvých rokoch vlády nechcú vyťahovať zložité témy ako sú registrované partnerstvá, čo je pre niekoho stále neakceptovateľné.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 1-

SaS, celým názvom Sloboda a Solidarita, je politická strana, ktorá vznikla tesne pred začiatkom vlády Ivety Radičovej. Pozostáva predovšetkým z liberálov, pravičiarov a rôznych odborníkov na školstvo, hospodárstvo a tak podobne. Zároveň ide o stranu Richarda Sulíka, ktorý je šikovný ekonóm, ale práca s ľuďmi mu až tak dobre nejde. Práve jeho vystupovanie v niektorých prípadoch oslabuje stranu. Zatiaľ čo väčšina strany je liberálna, jeho názory sú niekedy podobné členom úplne iných strán. SaS, spolu s SDKÚ, položila vládu Ivety Radičovej, čo spôsobilo ďalšie a ďalšie vlády Smeru. Pre Euroval, ktorý jednoducho musel prejsť, aj keď ide podľa mnohých o hlúpe a nesprávne opatrenie. Oveľa neskôr, pred vznikom PS/Spolu a Za ľudí, sa SaS stala lídrom opozície. Aktuálne sa nazýva jedinou pravicovou liberálnou stranou, čo je niečo, čo každá krajina potrebuje.

Fanúšikovia SaS prešli z veľkej časti k PS/Spolu. Tí, čo ostali, sú skôr liberálni a rozumní. Často ide o ľudí, ktorí nemajú ani trochu ľavicového myslenia a často sa vyjadrujú k veciam ako je rovná daň či zlepšenie podnikateľského prostredia. Alebo si robia srandu z nepodarených sociálnych balíčkov, ktoré priniesol Smer a SNS.

Najbližším spojencom pre SaS je OĽANO. Spoločné prieniky majú tiež s PS/Spolu a Za ľudí, aj keď samotný Richard Sulík má bližšie k Sme rodina Borisa Kollára.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 2

Sme rodina

Strana Borisa Kollára je ten najzvláštnejší experiment. Človek, ktorý nechce byť politikom, je politikom. A k tomu patria všetky možné sľuby, nápady a dobré i zlé myšlienky. Strane Sme rodina treba pridať kredit, keďže nešla do vlády so Smerom (zatiaľ čo #Sieť Radoslava Procházku áno) a zaujíma sa o problémy bežných ľudí. Predovšetkým pokiaľ ide o ľudí, ktorí sa stretli s exekúciami. Okrem Borisa Kollára nemá žiadnu osobnosť a ich podpredseda, Milan Krajniak, výrazne pohorel pri prezidentských voľbách. S odbornosťou je to v strane skôr zle, pričom niekoľko odídencov od strany Sme rodina podporujú tak Smer, ako i Kotlebu či inú málo demokratickú stranu. Boris Kollár je pravičiar, jeho podpredseda je veľmi konzervatívny a akí sú v skutočnosti ostatní z jeho strany, to ostáva záhadou. Do parlamentu sa strana dostala práve strašením s migrantmi. Zároveň ide o jedinú demokratickú stranu, ktorá nepodporila Luntera v boji o kreslo v Banskobystrickom kraji proti Kotlebovi.

Fanúšikovia strany sú väčšinou priaznivci Borisa Kollára, ktorí poznajú ostatných len málo. Nemiestny vtip hovorí, že veľká časť voličov Sme rodina je s Borisom v nejakom príbuzenskom vzťahu. Často ide o úplne bežných ľudí, ktorí si prajú jednoduché riešenia, ale Smer či Kotleba sú pre nich neprijateľní.

Koalícia so stranou Sme rodina je náročná. Na jednej strane nechce vládnuť spolu so Smerom, na druhej strane ide o stranu, ktorá sa môže len ťažko dohodnúť na vláde s pravicovými stranami. Nájdu sa prieniky, ale tiež rozdiely. Celkový potenciál je veľmi nízky.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 2-

Strana sociálnej demokracie je dlhodobo najsilnejšou stranou na Slovensku. Ide o projekt Róberta Fica, ktorého obľúbenosť prudko klesá pre podozrenie z mnohých trestných činov. Nový líder, Peter Pellegrini, je považovaný za bábkú – čo najviac vadí Róbertovi Ficovi, ktorý je pre zmenu agresívnym alkoholikom. V snahe o čo najvyššie volebné preferencie je Smer schopný urobiť čokoľvek. Napríklad kompletne vybrakovať krajinu, podplatiť kohokoľvek a narobiť dlžoby na nezmyselné projekty, ktoré budú splácať naše deti, vnuci a ich deti. Smer má niekoľko odborníkov (napríklad Miroslava Lajčáka), na druhej strane je plný neschopných, primitívnych či zákerných ľudí. V najrôznejšej slovenskej i zahraničnej tlači si môžeme prečítať o zlodejinách na každom ministerstve. Do toho únosy cudzincov, niekoľkonásobná medzinárodná hanba a množstvo zákonov, ktoré sú síce zlé a viac škodlivé ako užitočné – ale často ničia strednú vrstvu. Tú vrstvu, ktorá je pre chod ekonomiky najdôležitejšia. Fico sa navyše rád inšpiruje u vodcov neslobodného sveta. Či už ide o Orbána, Putina alebo kohokoľvek, kto nerešpektuje verejnosť či novinárov. V Smere je veľa známych osobností, ale známych hlavne pre svoju neschopnosť a neprofesionalitu. Zameranie strany je taktiež na ľudí, ktorí majú minimálne ekonomické vzdelanie. Dvíhajú tak nielen minimálnu mzdu, ale i infláciu, odvody a všetko ostatné. Za rovnaký peniaz si tak hlavne dôchodcovia môžu kvôli Smeru kúpiť menej a menej tovaru a služieb. Smer navyše spolupracuje so stranami, ktoré sú rovnako nebezpečné. Dobrými príkladmi sú HZDS či SNS. Smer stojí za mafiánmi, finančnými skupinami či za kýmkoľvek, kto tvrdí, že človek (alebo volič) je hovno. Ide o typickú ľavicovo-nacionalistickú stranu, ktorá sa postará o ľudí v problémoch, do ktorých by sa tí ľudia nikdy nedostali, keby ich predtým táto strana neokradla. Podľa názoru čoraz väčšej skupiny ľudí nielen zo Slovenska musí byť táto strana odrezaná od štátnych financií čo najskôr, predovšetkým od zdravotníctva. Igor Matovič dokázal, že Smer je organizovaná trestná skupina, ktorá urobí čokoľvek pre zotrvanie pri moci. Jedna z možností sú rôzne sociálne balíčky – ktoré sú nevýhodné a škodlivé, ale ktokoľvek sa ich pokúsi zrušiť, bude riskovať zníženie spokojnosti a teda aj menej hlasov pri ďalších voľbách. Čerešnička na torte je pôsobenie jedného z Ficových verných poslancov, Ľuboša Blahu. Ide o človeka, ktorý je maximálne mimo realitu a akákoľvek diskusia s ním je úplne zbytočná. Bez ohľadu na to, s koľkými vrahmi a diktátormi si urobí selfie.

Fanúškovia Smeru sú väčšinou ľavičiari a nacionalisti. Je ich málo a o to viac sú hluční. Skutočná základňa sú starší ľudia, ktorí sa o politiku nezaujímajú a niektorá lož od Fica ich zaujíma viac, ako realita.

Koalícia s nevyspytateľným Andrejom Dankom je jedna z mála možností, ktoré Smeru ostávajú. Všetky strany (s výnimkou mimoparlamentných strán Vlasť a Dobrá voľba) akúkoľvek spoluprácu so Smerom vylučujú. Pre vládu so Smerom úplne zapadli prachom strany ako Sieť, Most či HZDS. Vláda s Kotlebom je stále viac pravdepodobná, pretože akýkoľvek strašiak je viac prijateľný, ako odpojenie od štátneho rozpočtu.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 5 (a opakovanie ročníka a minimálne dvojka zo správania k tomu)

Strana maďarskej komunity, predtým Strana maďarskej koalície, je jedna z najmenej užitočných strán na Slovensku. Ide o stranu, ktorá je priamym konkurentom strany Most. Najrôznejšie dohody medzi týmito stranami sú veľmi náročné, predovšetkým pre ich odlišné smerovanie. SMK je menej európska a viac zameraná na krajiny Vyšehradskej skupiny, čiže Slovensko, Česko, Poľsko a Maďarsko. SMK je priamo financovaná a podporovaná Viktorom Orbánom a je jeho predĺženou rukou na Slovensku. Ide o radikálnejšiu z dvoch maďarských strán. Bola súčasťou vládnej koalície pod vedením Mikuláša Dzurindu. Dnes má minimum osobností, predovšetkým po tom, že po mnohých volebných neúspechoch sa od nej odčlenili ďalší a ďalší ľudia. Celkové zameranie strany je podľa toho, ako sa práve vyspal Viktor Orbán. Po tom, čo sa Most dohodol so Smerom a SNS na spoločnej vláde, je možné, že budú spolupracovať so Smerom aj politici z SMK. Samozrejme, ak prekoniajú 5% hranicu. Maďarskí politici často podporujú tých rozumnejších kandidátov v prezidentských voľbách.

Fanúšikovia SMK sú silní hlavne na juhu Slovenska a najčastejšie diskutujú práve s ľuďmi z Mostu. Vo väčšine prípadov sú rozumnejší ako extrémni slovenskí fanúšikovia.

Dohoda s inými stranami je možná, ale nie až tak veľmi pravdepodobná. Strany, s ktorými by mohli spolupracovať, sú veľmi zriedkavé. S výnimkou OĽANO nikto ani neuvažuje o spolupráci s SMK. Najmenej pravdepodobná je vláda so Smerom, pretože si to nikto na juhu ani neželá. Most k tomu aj tak pristúpil a SMK nechce urobiť rovnakú chybu.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 3

Slovenská národná strana je slovenská, je národná a je to klasická strana. Len škoda, že politikom tejto strany väčšinou vôbec nejde o dobro slovenského alebo akéhokoľvek národa. Prípadne im o to síce ide, ale akékoľvek činy sú skôr nebezpečné, v lepšom prípade zbytočné. Slovenská národná strana má svoju dlhú históriu, siahajúcu dávno do obdobia pred komunizmom. V súčasnosti však ide hlavne o stranu alkoholikov a neodborníkov. Počas celého pôsobenia modernej SNS nemala strana jediného schopného alebo aspoň priemerného ministra. Odvetvia, ktoré kontroluje SNS, sú často v najhlbších problémoch a akákoľvek náprava, hoci i čiastočná, je mimoriadne náročná. Predsedom strany bol Ján Slota, známy predovšetkým pre značné požívanie alkoholu a útoky na najrôznejšie menšiny. Aktuálnym predsedom je Andrej Danko, známy predovšetkým pre to, že mu nikto nerozumie. Dostal prezývku Generátor náhodných slov a stal sa veľkým priateľom Putinovho Ruska alebo Viktora Orbána. Absurdít je naozaj požehnané. Slovenská národná strana často namiesto slovenskej vlajky používa tú ruskú, dáva prednosť cudzím záujmom pred záujmami Slovenska a spojencov našej krajiny a pravidelne urobí nejaký prešľap. Napríklad v pronárodnom boji používa výzdobu, ktorá pochádza z Moravy. Aktuálne je SNS konzervatívno-nacionalistická strana. Pred tým, ako vznikla ĽSNS Mariana Kotlebu, bola pre hajlujúcich občanov práve SNS najčastejšou voľbou. Dodnes je hlavný rozdiel medzi SNS a ĽSNS vo veku. SNS je viac zameraná na starších ľudí a celkový vekový priemer je výrazne vyšší. SNS nemá odborníkov na žiadnu oblasť a v podstate každý minister, ktorého získali, sa stal terčom mnohých vtipov pre ich hlúpe nápady. SNS momentálne upadá do zabudnutia, a to predovšetkým pre veľkú konkurenciu. Vytláča ich ĽSNS, ako i Smer či strana Štefana Harabina. Pre konzervatizmus a populizmus vyšli z SNS najrôznejšie útoky proti ľudským právam rôznych menšín. Aliancia za rodinu, s ktorou už rozumné konzervatívne strany nechcú mať nič spoločné, je čoraz viac naviazaná na Andreja Danku. SNS je tiež známa pre značné porušovanie medzinárodných dohôd, napríklad v zbrojení. Napríklad pri otázkach, ako prerobiť vzdušné sily, vybrali najhorší možný variant a keď konečne začali meniť názor, bolo to zdĺhavé. Ich tzv. experti na financovanie armády mali totiž problémy so základnou matematikou zo základnej školy. Pri otázke, ako môže SNS znižovať štátny dlh, navrhli požičať si viac peňazí na zaplatenie gigantických projektov.

Podľa všetkých ostatných strán ide o najhlúpejšie možné riešenie, ktoré síce nič nerieši a viedlo k pádu gréckej ekonomiky, ale pre tvrdohlavosť vedenia SNS sa stále pridržiavajú tohto plánu.

Fanúšikovia SNS sú na internete relatívne ľahko viditeľní. Často ide o starších ľudí bez vlastného názoru. Predovšetkým o fajčiarov. Práve na nich sa zameriaval Andrej Danko s tým, že daň za tabakové výrobky nebude zvyšovať. Podobne ako pri politikoch, aj fanúšikovia sú často ľahko ovplyvniteľní. Napriek tomu je veľa z nich mimo internetu.

Nájsť najbližších spolupracovníkov pre SNS je veľmi ľahké. Pre podobné schopnosti veľa hovoriť a veľa nepovedať je ich najbližším spolupracovníkom strana Vlast' Štefana Harabina, prípadne Smer. Je možné, že sa budú vedieť dohodnúť aj s Dobrou voľbou. Logickým konkurentom je ĽSNS, bojujú o toho istého voliča. V podstate tí, čo sú viac pasívni, volia SNS – zatiaľ čo aktívnejší dajú prednosť Kotlebovi. Skoro všetky strany odmietajú akúkoľvek spoluprácu so stranou SNS, predovšetkým po tom, čo sa táto strana zameriava na čistý populizmus a absolútne žiadne rozumné nápady.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 5 (a vrátiť ukradnuté hračky)

Strana Štefana Harabina je v čase písania tohto textu úplne nová. Zatiaľ nepredstavila nikoho, kto by mal nejaké reálne skúsenosti s riadením krajiny. Má hneď niekoľko sľubov, ktoré sa opierajú o fanatické kresťanstvo za každú cenu a pocity jedného večne nahnevaného muža. Vlast' má obrovské množstvo reklamy, pričom na každom obrázku je jej volebný líder, Štefan Harabin. Ten, kto ako jediný nechápe, že nevyhral prezidentské voľby. Štefan Harabin je známy ako veľa vecí – ako bloger, ktorý opakovane používa tie isté myšlienky a neprizná si, keď sa zistí, že je úplne vedľa. Alebo ako veľký bojovník za rôzne zvrátené ideály, ktoré nikomu nepomôžu, ale dokonalo rozosievajú nenávisť. Práve nenávisť a arogancia je pre jeho osobu typická. Často robí niečo, čo je úplne príšerné a nelogické, čo sa niektorým ľuďom mimoriadne páči. Je pre nich ideálnym vodcom. V politike už bol a preslávil sa okrem iného bozkami s Ficom či kompletnou likvidáciou justície. Nie je známe, koľko rokov bude trvať, kým sa väčšina nepravostí v justícii napraví. Sudcovia sú však stále rozdelení na tých, ktorí Harabina rešpektujú – a na väčšinu, ktorá s ním nechce mať nič spoločné. Ostatné strany vytvorili zákony, ktoré majú znemožniť priame prepojenie politiky a súdnictva v jednej osobe. Harabin zákony neakceptuje a namiesto toho, aby uznal, že nemá pravdu, sa nenechá umlčať. Výsledkom je množstvo vtipov a z toho vzrastajúca agresivita tohto neúspešného prezidentského kandidáta. Nič iné ako arogancia sa od Harabina a jeho verných nasledovníkov ani neočakáva. Možno s výnimkou útokov na menšiny, čo má spoločné napríklad s Kotlebom. Preto je aj možné, že sa tieto dve strany dohodnú na spolupráci. Na druhej strane sa v strede novembra nedokázal Harabin dohodnúť s Kotlebom, čo je mimoriadne zaujímavé. Po ich diskusii totiž považujú Harabina za úplne neschopného nielen demokratické strany, ale dokonca aj niektorí neonacisti.

Fanúšikovia strany Vlast' sa dajú len ťažko nazvať fanúšikmi tejto strany, keďže jediná známa osobnosť je jej zakladateľ. Často ide o ľudí, ktorí sa dajú mimoriadne ľahko ovplyvniť a pre svoju existenciu nepotrebujú veľa. Stačí im strach. Ide napríklad o ľudí, ktorí mu uverili, že do Veľkého Krtíša prídu tisíce migrantov z Afriky. Samozrejme, že sa nikdy nič také nestalo, ale fakty jeho fanúšikov vôbec nezaujímajú.

Spojencov môže Vlasť hľadať veľmi ľahko. Pre aroganciu a šírenie strachu, ako i smerovanie skôr na východ k Putinovi než k našim západným spojencom, má jednoduchú úlohu – spolupracovať s SNS, Kotlebom či s najradikálnejšími politikmi Smeru, napríklad s Ľubošom Blahom.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 5 (bez možnosti opravy)

Za ľudí

Posledná strana podľa abecedy je Za ľudí. Nová strana, ktorú založil bývalý prezident Andrej Kiska. Človek, ktorý je spolu s Michalom Kováčom považovaný za najlepšieho prezidenta Slovenska. Samozrejme, tento názor nemajú všetci. Predovšetkým voliči ĽSNS na neho útočia od dňa, čo začal kandidovať za prezidenta. Motto strany je Vráťme Slovensko všetkým ľuďom, čo jasne naráža na korupciu a ovládanie krajiny finančnými skupinami. Strana rýchlo získala odborníkov, ktorým je blízke stredopravé, proeurópske smerovanie, ktoré nie je ani liberálne, ani konzervatívne. Z dôležitých osobností možno okrem Andreja Kisku spomenúť Veroniku Remišovú, ktorá predtým pôsobila v OĽANO. Prešla však predovšetkým z toho dôvodu, že v OĽANO nemala možnosť stať sa členkou klubu. V strane sú tiež primátori a starostovia z celého Slovenska. Za ľudí má zaujímavé body programu, kde sa ako jedna z mála strán zaujíma napríklad o klimatické zmeny. Stranu podporuje svojimi názormi napríklad bývalá premiérka Iveta Radičová. Zatiaľ čo ĽSNS sa zameriava na obdobie tzv. Slovenského štátu z 2. svetovej vojny, Za ľudí si za vzor berie prvú Československú republiku Tomáša G. Masaryka. Výhodou je tiež to, že ich program má veľa prienikov s viacerými stredopravými stranami, hlavne pokiaľ ide o zmeny v zdravotníctve, zamestnanosti či sporení cez 2. a 3. dôchodkový pilier. Za ľudí odmietlo predvolebnú koalíciu s inými stranami, predovšetkým s PS/Spolu, hlavne na základe drobenia hlasov. Andrej Kiska je toho názoru, že ak by sa zjednotilo Za ľudí a PS/Spolu, táto koalícia by síce mohla poraziť Smer, ale menšie strany ako SaS, KDĽ alebo OĽANO by mohli dostať menej ako 5% hlasov. Boli by tak síce silnou stranou, ale bez dôležitých spojencov a výsledkom by bola ďalšia vláda Smeru a SNS.

Fanúšikovia Za ľudí majú veľa spoločného s fanúšikmi ostatných strán, napríklad PS/Spolu. Rozdiely sú minimálne a často je jeden človek fanúšikom viac ako jednej strany. Často ide o ľudí, ktorí sa nedajú ľahko presvedčiť o úplnej hlúposti a často sa pýtajú, ako systém funguje.

Spojencov si Za ľudí nájde ľahko. Tým, že je to centristická strana, nemá vážny problém s hľadaním partnerov, ktorí sú tak konzervatívni, ako i liberálni. Preto tiež vznikla spolupráca strán Za ľudí, PS/Spolu a KDĽ, k čomu sa môžu pridať ďalšie strany. Dôležité je však zameranie na to, čo majú strany spoločné. Nie na to, čo ich rozdeľuje. Niektoré strany, ako SME rodina, sú síce demokratické, ale vzdialené od myslenia Za ľudí.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 1

Malé strany

Samozrejme, ďalšia možnosť je voliť niektorú malú stranu. Napríklad Zelených. Voľba takejto strany neublíži a práve hlasy sú potrebné na to, aby sa strany dostali niekde ďalej. Problémom však je, že tieto hlasy často jednoducho prepadnú a neprispievajú k výmene tých strán, ktoré sa ukázali vo veľmi zlom svetle a je v záujme Slovenska poslať ich do politického dôchodku. Voľba malej strany, ktorá nemá šancu dostať sa cez 5%, tak môže byť viac škodlivá ako užitočná, pretože sa niektoré rozumné strany nemusia dostať cez potrebnú hranicu. Hlasy sú najdôležitejšie pre strany, ktoré sú v tzv. pásme ohrozenia, niekde medzi 4 a 6%. Práve tesným podleziením sa z politiky dostali strany ako KDH či o niečo skôr HZDS, ktoré sa znovu vracia pod menom Slovenská liga. Malé strany tiež väčšinou nemajú dostatok odborníkov na žiadnu oblasť a majú problém sa s niekým dohodnúť, ak by sa aj dostali do parlamentu. Okrem iného i preto, že je ťažké spolupracovať s niekým, o kom nič neviete. Medzi malými stranami je tiež niekoľko rôznych zoskupení, ktorých cieľom je všeličo, len nie dobro tejto krajiny. Môžeme tam tak nájsť napríklad malé sólové projekty ľudí, ktorí boli tak konfliktní a neschopní, že ich z pôvodných strán museli vyraziť. Iné strany, ako napríklad spomínaná strana Zelených, nemá peniaze na silný marketing. Preto ich väčšina voličov jednoducho nepozná a ich šanca na úspech je na Slovensku v podstate nulová. Zvlášť, keď ich agendu preberú iné strany.

Osobné hodnotenie (ako v škole): 4